

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Lenkou Oulíkovou ve věci

žalobce: **K. K.**
bytem X

zastoupený advokátkou JUDr. Klárou Kořínkovou, Ph.D., LL.M.
sídlem Fügnerovo náměstí 1808/3, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 6. 2025, čj. X

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 6. 6. 2025, čj. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 24 538,80 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupkyně advokátky JUDr. Kláry Kořínkové, Ph.D., LL.M.

Odůvodnění:

Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

1. Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) se žalobce domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 4. 2. 2025, čj. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná odňala žalobci od 10. 3. 2025 invalidní důchod, neboť podle posudku lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) ze dne 16. 1. 2025 již nebyl invalidní. Žalovaná v napadeném rozhodnutí vyšla z posudku IPZS ze dne 8. 4. 2025, podle něhož činil pokles pracovní schopnosti žalobce pouze 20 %.

Žaloba

2. Žalobce nesouhlasí s posouzením svého zdravotního stavu. Namítá, že utrpěl závažné polytrauma při dopravní nehodě dne 5. 5. 2022 a od té doby jeho zdravotní obtíže trvají. Posudkem o invaliditě ze dne 19. 1. 2024 bylo jeho zdravotní postižení hodnoceno podle kapitoly XV oddílu B položky 13c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), a míra poklesu pracovní schopnosti stanovena ve výši 50 %. Žalobce je přesvědčen, že lékařské zprávy prokazují, že se jeho zdravotní stav nezlepšil. Dle žalobce byly splněny podmínky pro použití § 3 vyhlášky o posuzování invalidity. Žalobce má za to, že posudky IPZS nesplňují požadavky úplnosti a přesvědčivosti, což způsobuje nepřezkoumatelnost jejich závěrů a též nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, které závěry posudku IPZS vypracovaného v řízení o námitkách přebírá. Namítá také, že nebyl lékaři IPZS řádně vyšetřen a že invalidita byla přezkoumána dříve, než mělo k přezkumu dojít.

Vyjádření žalované

3. Žalovaná považuje žalobu za nedůvodnou. Objektivizovaný funkční deficit dle žalované nedosahoval stadia invalidity. Posun v hodnocení zdravotního postižení byl v posudcích IPZS odůvodněn. K tomu žalovaná poukazuje na údaj o kompletním prohojení, stabilizaci stavu a adaptaci na poruchu zdraví. Skutečnosti odůvodňující aplikaci § 3 vyhlášky o posuzování invalidity nebyly zjištěny. To, že posouzení proběhlo před datem stanoveným v předchozím posudku, není v rozporu se zákonem. Vyšetření posuzované osoby není nezbytné.

Další podání žalobce

4. Žalobce v replice na vyjádření žalované s odkazem na jednotlivé lékařské zprávy popisuje zranění, která utrpěl při autonehodě 4. 5. 2022. Mnohočetná zlomenina levé nohy pod kotníkem byla řešena operativně aplikací Kirschnerových drátů. Následně došlo k dalšímu poškození infekcí zlatým stafylokokem. Žalobce podrobně popisuje výsledek rentgenového vyšetření ze dne 2. 8. 2022 a na něm patrné přetrvávající následky zranění. Uvádí, že od roku 2022 se intenzivně léčí s následky zranění a jeho stav není stabilizovaný. K tomu poukazuje na zprávu Nemocnice v Berouně ze dne 16. 9. 2024, v níž je popsána ztuhlost kloubů, nekróza talu, která je nezvratná a nevyléčitelná, s prognózou budoucího zhoršování, varus v noze 5 až 10 stupňů a předpoklad další, v pořadí páté operace. Ve zprávách z Fakultní nemocnice Motol bylo magnetickou rezonancí potvrzeno poškození hlezenního kloubu zlatým stafylokokem. Ve zprávě ze dne 30. 1. 2025 se uvádí zlomenina nártní kosti jako

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

následek postavení kotníku. Tyto zprávy lékař IPZS pominul. Rovněž zprávy Fakultní nemocnice Motol ze dne 18. 3. 2025 a 3. 6. 2025 uvádí neprohojení a pakloub v oblasti baze V.MTT. Žalobce trvá na tom, že jeho zdravotní stav byl posouzen nesprávně. Od roku 2024 nedošlo ke zlepšení, ale naopak zhoršení stavu.

5. V podání ze dne 10. 3. 2026 žalobce poukázal na závěry posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Praze (dále jen „posudková komise“) ze dne 19. 2. 2026, které potvrzují, že stále probíhá léčebná rehabilitace a fyzioterapie, jeho zdravotní stav nelze označit za zlepšený či stabilizovaný oproti stavu v roce 2024 a je nadále invalidní ve druhém stupni.

Podstatný obsah správního spisu

6. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce podal dne 27. 11. 2023 žádost o invalidní důchod. Lékařka IPZS dospěla v posudku ze dne 19. 1. 2024 k závěru, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je zdravotní postižení srovnatelné se zdravotním postižením uvedeným v kapitole XV oddílu B položce 13c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovila ve výši 50 %. Žalovaná rozhodnutím ze dne 13. 2. 2024 žalobci přiznala od 19. 2. 2024 invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně.
7. Dne 16. 1. 2025 byl zdravotní stav žalobce posouzen lékařkou IPZS, která dospěla k závěru, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším funkčním dopadem je omezení pohyblivosti levého hlezenního kloubu následkem provedené artrodézy po otevřené luxační zlomenině levého kotníku s komplikovaným hojením. Zdravotní postižení hodnotila podle kapitoly XV oddílu B položky 11 (ztuhnutí nebo omezení pohyblivosti v hlezenním kloubu) a míru poklesu pracovní schopnosti stanovila ve výši 20 %. Dle posuzující lékařky došlo ke kompletnímu prohojení pro artrodézu, omezení hybnosti je trvalé, došlo již ke stabilizaci stavu a adaptaci na poruchu zdraví. Žalobce pokračuje v pracovním zařazení jako před úrazem. Datum zániku invalidity bylo stanoveno dnem jednání. Na základě tohoto posudku vydala žalovaná prvostupňové rozhodnutí.
8. Proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce podal námitky, v nichž vyjádřil nesouhlas s posouzením svého zdravotního stavu. Argumentoval, že lékařské zprávy změnu oproti předchozímu posouzení neodůvodňují.
9. Lékař IPZS v námitkovém řízení v posudku ze dne 8. 4. 2025 dospěl k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je stav po dopravní nehodě s otevřenou luxační zlomeninou levého kotníku s komplikací zánětem, nyní stabilizován, přetrvává omezená hybnost v talu po artrodéze, bez zánětlivých změn, mírné omezení hybnosti prstů aktivně do flexe. Rozhodující zdravotní postižení posuzující lékař hodnotil shodně s předchozím posudkem dle kapitoly XV oddílu B položky 11 přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity a míru poklesu pracovní schopnosti stanovil ve výši 20 %. Na základě tohoto posudku žalovaná vydala napadené rozhodnutí.

Posouzení věci soudem

10. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Poté Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v mezích uplatněných žalobních bodů vycházejí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, neboť žalobce s tímto postupem souhlasil a žalovaná se k výzvě soudu ve stanovené lhůtě nevyjádřila, a má se tedy za to, že s ním souhlasí (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

11. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
12. Nárok na invalidní důchod je podmíněn zdravotním stavem pojištěnce, a rozhodnutí je proto závislé na odborném lékařském posouzení. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou odbornou a soud si o ní nemůže učinit úsudek sám.
13. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzují posudkové komise jako orgány Ministerstva práce a sociálních věcí. Tento posudek soud hodnotí podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2003, čj. 4 Ads 13/2003-54, č. 511/2005 Sb. NSS, či ze dne 15. 5. 2013, čj. 6 Ads 11/2013-20).
14. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a musí posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2015, čj. 9 Ads 253/2014-52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti posudková komise hodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity a současně odůvodní stanovenou míru poklesu

pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.

15. Soud při posouzení věci vyšel z posudku posudkové komise ze dne 19. 2. 2026, který si v souladu s § 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení vyžádal za účelem posouzení zdravotního stavu žalobce.
16. Posudková komise v posudku dospěla k závěru, že žalobce byl nadále invalidní v druhém stupni podle § 39 odst. 1 a odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %. Dobu platnosti posudku (lhůtu pro konání kontrolní lékařské prohlídky) stanovila do února 2027.
17. Posudek posudkové komise dle názoru soudu splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti. Posudková komise ve složení předsedkyně – posudkové lékařky, odborného lékaře v oboru ortopedie a tajemnice vyšla z veškeré zdravotnické dokumentace žalobce i z vlastního vyšetření žalobce ortopedem při jednání komise. Popsala, že žalobce utrpěl při dopravní nehodě dne 4. 5. 2022 otevřenou luxační zlomeninu levého hlezna a luxaci talu. Byl operován na traumatologii, byla provedena sutura a transfixace K dráty. Rána se hojila sekundárně pro hnisavé komplikace. Postupně došlo k sepsi organismu, pro flegmonu a počínající nekrózu talu byl žalobce znovu hospitalizován. Byly mu podávány velké dávky antibiotik a kovy byly částečně vyjmuty předčasně. Došlo k opakované infekci zlatým stafylokokem. Dne 5. 9. 2025 byla provedena pro malpozici a pseudoartrózu pátého metatarzotálního kloubu osteosyntéza MTT V a artrodesis (zpevnění). Při kontrole v září byla popsána chůze s ortézou s odlehčením o berlích, užívání analgetik a fraxiparinu jako prevence embolie. Podle posledního doloženého vyšetření z 18. 2. 2026 na I. ortopedické klinice Nemocnice Motol a Homolka není po operaci levé hlezno úplně prohojeno, byla indikována komplexní balneoterapie, kde bude končetina postupně plně zatěžována, je očekáváno zlepšení svalové síly. Pokud jde o pohyblivost, snížená mobilita je trvalého charakteru. Žalobci byla předepsána individuální ortopedická obuv, vzhledem k rozsáhlosti operačních výkonů není další výkon indikován. Další v diagnostickém souhrnu uvedená zdravotní postižení nesouvisející s úrazem (spánková apnoe, arteriální hypertenze, anemie, gastroezofageální reflux, obezita a stav po artroskopii levého kolena v roce 2017) nejsou dle posudkové komise posudkově významné. Posudková komise uzavřela, že jelikož poúrazové postižení stále nedovoluje plnou zátěž levé dolní končetiny, která je akrálně těžce funkčně omezena, což má dopad na celkové omezení funkce postižené končetiny a obtížné zvládání některých denních aktivit, nelze stav označit za zlepšený nebo stabilizovaný oproti stavu v roce 2024 a není dán důvod pro snížení stupně invalidity. Stále probíhá léčebná rehabilitace a fyzioterapie. Žalobce vykonává zaměstnání dispečera s výhodami poskytnutými zaměstnavatelem (pracuje u téže společnosti 8 let a zaměstnavatel mu umožnil činnost převážně formou home office).
18. Posudková komise dospěla na základě výše uvedeného k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo nadále zdravotní postižení srovnatelné se zdravotním postižením uvedeným v kapitole XV (*funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích*) oddílu B (*postižení končetin*) položce 13 (*funkční postižení po zlomeninách kostí dolní končetiny*) písm. c (*těžké postižení, těžké deformity, podstatné omezení funkce končetiny a celkové pohyblivosti, některé*

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

denní aktivity omezeny) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a míru poklesu pracovní schopnosti stanovila ve výši 50 %. Žalobce je nadále (od 16. 1. 2024) invalidní ve druhém stupni. Kontrola byla stanovena po roce i s ohledem na očekávané zlepšení po indikované komplexní balneoterapii. Posudková komise řádně zdůvodnila podřazení rozhodujícího zdravotního postižení pod výše uvedenou položku a míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 50 %, která odpovídá míře poklesu pracovní schopnosti stanovené vyhláškou pro zvolenou položku. Odůvodnila, že nebyl důvod pro změnu procentní míry pracovní schopnosti dle § 3 ani § 4 vyhlášky o posuzování invalidity. Vyložila, že levá dolní končetina je (nadále) těžce funkčně omezena, funkční postižení omezuje zvládání některých denních aktivit, stále probíhá léčebná rehabilitace a fyzioterapie a stav nelze oproti stavu v roce 2024 označit za zlepšený nebo stabilizovaný. Zdůraznila, že z vyšetření klinického ortopeda z počátku roku 2026 vyplývá, že levé hlezno není po operaci prohojeno, byla předepsána komplexní balneoterapie, kde bude končetina postupně plně zatěžována a je očekáváno zlepšení svalové síly, snížená mobilita je již trvalého charakteru.

19. Soud hodnotil úplnost a přesvědčivost posudku posudkové komise i ve vztahu k podkladům, z nichž vyšla žalovaná, tedy zejména posudkům IPZS. Posudek posudkové komise soud považuje za nejpersvědčivější a vycházející z neúplnějších podkladů. Posudková komise měla k dispozici též novější odborné nálezy a kromě doložených lékařských zpráv hodnotila zdravotní postižení žalobce též na základě vlastního vyšetření při jednání odborným lékařem z oboru ortopedie. Ačkoli některé lékařské zprávy, z nichž vycházela posudková komise, jsou z doby po vydání napadeného rozhodnutí, osvědčují dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce i v době vydání napadeného rozhodnutí (mj. potvrzují, že u žalobce zatím nedošlo ke zlepšení či stabilizaci oproti stavu v roce 2024). Ani účastníci řízení nevznesli proti posudku posudkové komise žádné námitky, jimiž by zpochybnili jeho závěry a které by odůvodnily zadání doplňujícího, případně srovnávacího posudku. Takové doplnění dokazování ani nenavrhli. Soud připomíná, že řízení před správními soudy je ovládáno zásadou projednací, nikoli vyšetřovací (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2010, čj. 1 As 100/2009-129, nebo ze dne 5. 3. 2015, čj. 7 As 279/2014-23). Skutkový stav je proto zjišťován v rozsahu účastníky tvrzeném a pomocí důkazů účastníky označených s tím, že každý z účastníků prokazuje ty skutečnosti, ze kterých pro sebe vyvozuje příznivé právní důsledky.
20. Soud tedy na základě provedeného dokazování dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, neboť míra poklesu pracovní schopnosti žalobce dosahovala 50 %, a žalobce tedy byl nadále invalidní dle § 39 odst. 1 a odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Žalovaná vyšla při svém rozhodování z nesprávného skutkového závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činila pouze 20 %, a v návaznosti na to nesprávně dovodila, že žalobce nebyl invalidní. Napadené rozhodnutí je tedy zatíženo vadou spočívající v nesprávném zjištění skutkového stavu, která způsobila jeho nezákonnost.
21. Dílčí námitka, že žalobce nebyl lékaři IPZS osobně vyšetřen, není důvodná. Tato skutečnost sama o sobě nezakládá nezákonnost napadeného rozhodnutí. Z § 16a odst. 4 písm. a) a odst. 5 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení totiž plyne, že orgán sociálního zabezpečení příslušný k posouzení zdravotního stavu je k vyšetření posuzovaného toliko *oprávněn* (nikoliv povinen), resp. *může* (ale nemusí) určit, že je při posouzení potřebná přítomnost posuzované osoby. To potvrzuje i ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu, která dovodila, že úkolem posudkových lékařů je pouze Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

hodnotit zdravotní stav posuzované osoby podle kritérií stanovených právními předpisy, nikoliv provádět primární klinická zjištění. To je úkolem ošetřujícího lékaře žadatele a lékařů odborných (viz rozsudek NSS ze dne 24. 3. 2021, č. j. 10 Ads 290/2019 – 24, a podobně např. rozsudky ze dne 31. 10. 2017, č. j. 3 Ads 254/2016 –64, či ze dne 3. 11. 2022, č. j. 9 Ads 57/2021 – 31). K obecné námitce, že k posouzení došlo před termínem kontrolní lékařské prohlídky dle posudku IPZS ze dne 19. 1. 2024, soud uvádí, že stanovení doby platnosti posudku (termínu pro konání kontrolní lékařské prohlídky) neznamena, že nemůže být provedena mimořádná kontrolní lékařská prohlídka z podnětu orgánu sociálního zabezpečení [§ 8 odst. 3 písm. b) a c) zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení] nebo že by nemohlo dojít k odnětí invalidního důchodu či jeho změně (§ 56 zákona o důchodovém pojištění). Ani tato námitka tedy není důvodná.

Závěr a náhrada nákladů řízení

22. S ohledem na výše uvedené soud podle § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku je žalovaná v dalším řízení vázána (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Žalovaná mezi podklady svého rozhodnutí zahrne též posudek posudkové komise ze dne 19. 2. 2026 (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
23. Soud neprovedl důkaz posudky IPZS, neboť jsou součástí správního spisu, jehož obsah není předmětem dokazování (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, čj. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Soud neprovedl důkaz ani předloženými lékařskými zprávami, neboť skutkový stav byl pro účely rozhodnutí soudu dostatečně zjištěn posudkem posudkové komise, která měla všechny lékařské zprávy k dispozici a při posouzení zdravotního stavu žalobce z nich vycházela. Soud nemá potřebné odborné znalosti k tomu, aby z lékařských zpráv sám vyvodil relevantní skutkové závěry ohledně poklesu pracovní schopnosti.
24. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl v řízení úspěšný, a má tedy právo na náhradu nákladů řízení. Ty sestávají z nákladů na právní zastoupení. Výše odměny advokáta za zastupování se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Zástupkyně žalobce provedla v souvislosti s tímto řízením čtyři úkony právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení, sepsu žaloby, repliky a vyjádření k posudku dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu. Odměna za jeden úkon právní služby činí 4 620 Kč podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 5 advokátního tarifu. Vedle odměny přísluší zástupkyni žalobce rovněž náhrada hotových výdajů v paušální výši 450 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu za každý z uvedených úkonů právní služby. Zástupkyně žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty. K nákladům řízení proto patří též částka odpovídající sazbě této daně ve výši 21 % vypočtená z odměny za zastupování a z náhrady hotových výdajů, tedy z částky 20 280 Kč, ve výši 4 258,80 Kč. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám jeho zástupkyně dle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 24. března 2026

Lenka Oulíková v. r.
soudkyně